746/06

Den 18. april 2006 blev i sag nr. 67.139:

xxxxxxx xxxxxxxx
xxx xxxxxx xxx xx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt hans erstatningsansvar for et færdselsuheld, hvori den forsikrede bil - ifølge et vidneudsagn - har været impliceret.

Selskabet har ankerkendt klagerens ansvar med henvisning til det i sagen foreliggende vidneudsagn.

Det fremgår af sagen, at en parkeringsvagt (vidnet) den 24/4 2003 udskrev p-afgift til klageren. Samtidig hermed kom klageren til stedet, og der opstod diskussion mellem parterne. Efterfølgende anmeldte parkeringsvagten klageren til politiet for påkørsel af en parkeret bil (modparten).

Af politiets afhøringsrapport af 1/5 2003 fremgår bl.a. følgende om afhøringen af parkeringsvagten:

> "Part 1 [klageren] råbte forskellige skældsord efter afhørte, som ignorerede dette. Part 1 kørte efter afhørte og stoppede ud for afhørte. Part 1 fortsatte med tilråb efter afhørte ud af et nedrullet passagervindue.
>
> ...
>
> På det sydvestlige hjørne af krydset T.gade/M.gade kørte Part 1 med høj hastighed

op over fortovet ind imod hushjørnet sydvestlig retning således, han spærrede fortovet for afhørte. Part 1 var ca. 10 m fra afhørte, som uden for fare under opkørslen på fortovet.

Part 1 sad et øjeblik og stirrede på afhørte. Part 1 steg ikke ud af bilen, hvilket afhørte formodede skyldtes en del arbejdende håndværkere, som også var til stede på vejen. Part 1 bakkede med høj hastighed i nordøstlig retning ud på vejen igen, hvorved han ramte bagenden på en parkeret bil/part 2 [modparten], som holdt parkeret langs T.gade ud for nr. 15, lige på det østlige hjørne af krydset T.gade/M.gade. Part 1 ramte part 2 med sin venstre bagende, hvorved der fremkom et højt smæld. Part 1 standsede kortvarigt op, og kiggede sig tilbage ud ad førervinduet, men han steg ikke ud af bilen.

Part 1 kørte med høj hastighed bort fra stedet i vestlig retning ad T.gade og forsvandt herefter i enten nordlig eller sydlig retning.

Afhørte besigtigede part 2 og kunne bekræfte, at der var fremkommet en bule og en revne i part 2s venstre kofanger.

Afhørte kunne med sikkerhed sige, at part 1 var den samme bil, som havde fået p-afgiften, samt at føreren var den samme person, som afhørte indledningsvist havde talt med, før part 1 havde kørt rundt om blokken."

Klageren blev herefter tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, og § 9, stk. 2, ved under bakning at have undladt at udvise agtpågivenhed, hvilket havde til følge, at han påkørte en parkeret bil, samt ved som delagtig i færdselsuheldet at have undladt snarest at underrette skadelidte eller politiet. Under et efterfølgende retsmøde vedtog klageren en bøde på 500 kr. for påkørsel af et træ.

Skaden på modpartens bil blev takseret til 4.520,98 kr. (bagkofangeren udskiftet). Selskabet anerkendte herefter klagerens ansvar for skaden. Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse, idet han som følge af bødevedtagelsen mente sig frikendt for på-

kørslen. Selskabet fastholdt imidlertid sin afgørelse, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 28/12 2004.

Foranlediget af klagerens fortsatte utilfredshed med afgørelsen indhentede selskabet udtalelse fra anklagemyndigheden. Af notits af 17/2 2005 fra politiassistent L.O., K. politi, fremgår bl.a.:

> "Ved gennemlæsning af sagen, kan jeg se, at jeg form. har overvejet om jeg ved indkaldelse af vidner kunne føre bevis for, at tiltalte var klar over, at han havde ramt den nævnte personbil, UR ...
>
> Jeg kan heller ikke i dag føle mig sikker på, at jeg kunne bevise, at tiltalte var klar over denne påkørsel - der er ingen tvivl ud fra vidnets forklaring, at han har ramt det nævnte køretøj men da han har været villig til at vedtage en bøde for overtrædelse af færdselslovens § 3, har jeg formentlig valgt at lade sagen afgøre med dette (herunder med formuleringen vedrørende træ i stedet for den nævnte personbil),
>
> Disse overvejelser kunne også i dag resultere i, at jeg valgte ikke at forfølge dette, hvis sagen kunne afgøres i 1. retsmøde med en bødevedtagelse - jeg kunne så vælge at frafalde tiltalen for overtrædelse af § 9, stk. 2, af procesøkonomiske hensyn.
>
> Det er vigtigt i den forbindelse at holde fast i 2 ting:
>
> 1. der er tale om en bødevedtagelse og ikke en dom
> 2. der er i den forbindelse ikke taget stilling til om tiltalte har påkørt den i sagen nævnte bil (det fremgår klart af en vidneforklaring, at han gør det - det eneste der er tvivl om i den forbindelse er om tiltalte har været klar over han gjorde det)
>
> der er således intet til hinder for at tiltalte kan være ansvarlig for den påkørsel han i første gang er tiltalt for - retten har ikke taget stilling til denne tiltale, da der i stedet er sket vedtagelse af en anden formulering.
> Der er som nævnt for mig ingen tvivl om ud fra vidnets (anmelderens) forklaring at det er sikkert at tiltalte har påkørt den bil han i første omgang var tiltalt for - dette har

vedtagelsen ikke rykket ved, da dette spørgsmål overhovedet ikke er blevet behandlet i forbindelse med retsmødet."

På baggrund heraf fastholdt selskabet sin afgørelse, hvorfor sagen blev indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at han ikke er ansvarlig for skaden på modpartens bil, og at selskabet følgelig ikke er berettiget til at foretage præmietrinsregulering. Til støtte herfor har klageren i supplerende redegørelse bilagt klageskemaet bl.a. anført, at han under et møde med politiet fik oplyst, at skaden på modpartens bil ikke kunne være forvoldt af hans bil, da der på denne ”faktisk ikke var noget at se”.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 25/7 2005 bl.a. anført, at det er vidnefast, at klageren påkørte modpartens bil.

Det fremgår af sagen, at modparten har fået skiftet bagkofanger og fået repareret en mindre lakskade. Udgiften udgør i alt 4.520,89 kr.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse:

"**F. Fællesbestemmelser**

...

11. Regler for forsikringer med præmietrinsregulering

Efter hvert skadefrit år op til elitestatus rykkes forsikringen op til næste billigere præmietrin.

For hver skade, der medfører udgift for selskabet, rykkes forsikringen fra førstkommende forfaldsdag efter skadedatoen 2 præmietrin ned."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet intet grundlag for at kritisere, at selskabet på baggrund af den afgivne vidneforklaring har anerkendt klagerens fulde ansvar for skaden på modpartens bil.

Nævnet bemærker på den givne foranledning, at det forudsættes, at selskabet giver klageren mulighed for selv at afholde udgifterne til ansvarsskadens udbedring. Vælger klageren herefter selv at afholde udgifterne, er selskabet ikke berettiget til at bonusbelaste ham som følge af skaden. Såfremt klageren derimod vælger at lade skaden udbedre over forsikringen, er selskabet berettiget til at foretage præmietrinsregulering i overensstemmelse med de ovenfor gengivne forsikringsbetingelser.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand